

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ตลาดหลักทรัพย์เป็นสถานที่ที่เปิดให้ผู้ประกอบการทั่วไปใช้ในการระดมเงินทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ แต่อีกทางหนึ่งตลาดหลักทรัพย์ก็เป็นสถานที่ที่เปิดโอกาสให้นักลงทุนแสวงหาผลประโยชน์ในรูปแบบของผลกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตาม ได้มีนักลงทุนบางกลุ่มใช้ตลาดหลักทรัพย์แสวงหาผลประโยชน์ไปในทางมิชอบ กล่าวคือ มีการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ หรือที่เรียกกันว่า “การปั่นหุ้น”

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 หลังจากนั้นก็มีการปั่นหุ้นในตลาดหลักทรัพย์อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ กรณีการปั่นหุ้นบริษัทราชาเงินทุนในปี 2522 ทำให้การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ซบเซาไปหลายปี หลังจากนั้นก็ยังมีการปั่นหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ชาวไทย และกรณีการปั่นหุ้นบีบีซี ในปี 2535

การปั่นหุ้น แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การสร้างข่าวหรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง, การใช้ข้อมูลวงใน และการสร้างราคาหลักทรัพย์

การปั่นหุ้นเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่ให้ผลตอบแทนสูง จึงทำให้มีกลุ่มอาชญากรที่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์จากการปั่นหุ้นในตลาดหลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก การปั่นหุ้นในช่วงแรกจะเป็นไปในรูปแบบต่างคนต่างกระทำ แต่ในปัจจุบันการปั่นหุ้นเป็นการร่วมกันกระทำเป็นขบวนการ ใช้เทคนิคและวิธีการที่สลับซับซ้อน เป็นการกระทำอย่างแนบเนียนและแยบยล ยากที่จะเอาผิดกับผู้กระทำได้ เมื่อกลุ่มอาชญากรได้รับรายได้จากการกระทำความผิด ก็จะนำรายได้นั้นมาแบ่งปันกัน อีกส่วนหนึ่งก็จะนำมาใช้เป็นทุนในการกระทำความผิดต่อไป ซึ่งอาจรวมถึงการติดสินบนเจ้าหน้าที่บ้านเมืองหรือนักการเมือง ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นไปในลักษณะขององค์กรอาชญากรรม

ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการปั่นหุ้นนั้น นับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยการกระทำดังกล่าวสร้างความเสียหายให้กับระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ซึ่งบางครั้งอาจมีผลกระทบในระดับภูมิภาค หรือระดับโลก หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาย่างทันด่วนที่ ดังนั้น จึงจัดได้ว่าการปั่นหุ้นเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่ร้ายแรงประเภทหนึ่ง

แต่มาตรการตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ยังไม่สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการกระทำความผิดโดยการปั่นหุ้นเป็นกรณีที่ยากที่จะพิสูจน์ให้เห็นการกระทำความผิดอย่างชัดเจน นอกจากนี้บทลงโทษสำหรับการกระทำความผิดดังกล่าว ยังถือได้ว่าเบาเกินไป เมื่อเทียบกับผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับและความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงทำให้ไม่สามารถข่มขู่และยับยั้งให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวได้

สืบเนื่องจากปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดทำให้การปั่นหุ้นเป็นการกระทำความผิดที่สร้างรายได้อย่างมากมายมหาศาลให้กับอาชญากรและโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรอาชญากรรม องค์กรอาชญากรรมทั้งหลายจึงจำเป็นต้องมีวิธีการปกปิดร่องรอยของการกระทำความผิด เพื่อที่จะให้เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มานั้นมีสภาพคล้ายกับเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวกลับเข้าไปใช้ในระบบการเงินปกติได้ นั่นก็คือองค์กรอาชญากรรมจำเป็นต้องนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดไปผ่านกระบวนการฟอกเงินนั่นเอง

การฟอกเงินเป็นปัญหาที่สำคัญมากปัญหาหนึ่งของประเทศ เนื่องจากการฟอกเงินเป็นการนำเงินสกปรกที่ได้มาจากการกระทำความผิด มาผ่านกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายกระบวนการ เพื่อให้เงินสกปรกดังกล่าวมีสภาพเสมือนเงินที่ได้มาโดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือที่เรียกว่าเงินสะอาด ด้วยขั้นตอนดังกล่าวทำให้อาชญากรหรือองค์กรอาชญากรรมนำทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้โดยสะดวก และอีกส่วนหนึ่งก็ใช้เป็นทุนในการกระทำความผิดครั้งต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรอาชญากรรมซึ่งโดยลักษณะแล้วจำเป็นต้องใช้เงินหมุนเวียนในองค์กรจำนวนมาก หากองค์กรอาชญากรรมใดมีการฟอกเงินที่มีประสิทธิภาพแล้วก็จะทำให้องค์กรอาชญากรรมนั้นดำเนินกิจการไปได้โดยสะดวก อีกทั้งยังสามารถที่จะขยายขนาดองค์กรรวมไปถึงขยายขอบเขตของการกระทำความผิดได้มากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้นไป ทำให้องค์กรอาชญากรรมนั้นมีความแข็งแกร่งขึ้นเรื่อย ๆ และยากแก่การปราบปราม สร้างความเสียหายให้กับประเทศมากขึ้นเรื่อย ๆ อีกด้วย

การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงเกิดขึ้นโดยการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ขึ้น มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 โดยได้กำหนดความผิดมูลฐานไว้รวมทั้งสิ้น 7 มูลฐานความผิด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงตามกฎหมายการธนาคารพาณิชย์ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร และต่อมาได้มีการออกพระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยมีการกำหนดมูลฐานความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นความผิดมูลฐานที่ 8 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2546

ในการบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นมาตรการทางกฎหมายในการทำลายเศรษฐกิจของอาชญากรหรือองค์กรอาชญากรรม เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม โดยมาตรการตามกฎหมายดังกล่าวมีการลงโทษผู้ที่กระทำการฟอกเงิน ซึ่งจะมีโทษจำคุกหรือปรับ รวมทั้งนำมาตราการริบทรัพย์สินมาใช้ ดังนั้นกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดฐานความผิดทางอาญาไว้ในกฎหมายดังกล่าว ซึ่งฐานความผิดทางอาญาที่กำหนดไว้ในกฎหมายฟอกเงินนั้น ผู้ที่กระทำความผิดตามฐานความผิดทางอาญาที่กำหนดไว้ ยังไม่มีความผิดฐานฟอกเงิน แต่ถ้ามีการนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดตามฐานความผิดทางอาญาที่กำหนดไว้ไปกระทำการฟอกเงิน ผู้กระทำการดังกล่าวจึงมีความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งจะต้องมีโทษจำคุกหรือปรับ และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดจะต้องถูกริบ ฐานความผิดทางอาญาดังกล่าวเรียกว่า "ความผิดมูลฐาน" ซึ่งมีทั้งสิ้น 8 ฐานความผิด ดังที่กล่าวมาแล้ว

นอกจากนี้กฎหมายฟอกเงินยังมีมาตรการอื่น ๆ อีก ได้แก่ การนำมาตราการสมคบเพื่อมาใช้ในการกำหนดโทษผู้สนับสนุนหรือผู้ช่วยเหลือการกระทำความผิด ตลอดจนผู้อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิด ซึ่งในอดีตมักจะไม่สามารถนำตัวมาลงโทษได้ หรือลงโทษได้แต่สถานเบาแล้วแต่กรณี, การใช้มาตรการริบทรัพย์สินทางแพ่งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ตลอดจนขยายขอบเขตของการริบทรัพย์สิน ซึ่งมีลักษณะเด่นคือสามารถริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดมูลฐานได้ แม้ผู้กระทำความผิดจะไม่ถูกตัดสินโทษในการกระทำความผิดนั้นในคดีอาญาก็ตาม อีกทั้งยังสามารถริบทรัพย์สินได้แม้ว่าทรัพย์สินนั้นจะถูกโอนเปลี่ยนมือไปยังบุคคลอื่นแล้วก็ตาม โดยผลัการะการพิสูจน์ไปให้เจ้าของทรัพย์สินเพื่อพิสูจน์ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริต, การกำหนดให้มีการรายงานธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบธุรกรรมที่ต้องสงสัยว่าจะเป็น การฟอกเงิน ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบมากยิ่งขึ้น, การกระทำความผิดฐานฟอกเงิน นอกพระราชอาณาจักรแต่ต้องได้รับโทษในราชอาณาจักร, ผู้พยายามกระทำความผิดรับโทษเท่ากับ การกระทำความผิดสำเร็จ, การลงโทษหนักขึ้นสำหรับผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่กระทำความผิด และการใช้วิธีสืบสวนพิเศษ เช่น การดักฟังทางโทรศัพท์ การค้นโดยไม่มีหมายค้น การเข้าถึงข้อมูลทาง บัญชีและเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่ามาตรการริบทรัพย์สินตามกฎหมายฟอกเงินช่วยสกัดกั้นการดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี เพราะเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงอยู่และดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรม นอกจากนี้มาตรการริบทรัพย์สินยังสามารถข่มขู่และยับยั้งผู้กระทำความผิดอีกด้วย เพราะนอกจากผู้กระทำความผิดต้องเสี่ยงที่จะต้องรับโทษทางอาญาจากการกระทำความผิดแล้วทรัพย์สินที่ใช้และได้มาจากการกระทำความผิดก็อาจถูกริบไปทั้งหมด

จากที่กล่าวมาทั้งหมด เมื่อพิจารณากฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาการบั่นทอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อเปรียบเทียบกับจุดเด่น ข้อดี และความมีประสิทธิภาพของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว จะเห็นได้ว่ากฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถนำมาใช้ควบคู่กับกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีจุดเด่นในเรื่องของบทกำหนดโทษ มาตรการริบทรัพย์สิน และมาตรการอื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพ หากกำหนดให้การกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์หรือการบั่นทอนเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ก็จะทำให้สามารถใช้มาตรการต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับผู้กระทำความผิดบั่นทอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลดีในการป้องกันและปราบปรามการบั่นทอน

ข้อเสนอแนะ

จากบทสรุปที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าปัญหาการบั่นทอนเป็นปัญหาที่สำคัญมากอย่างยิ่งของประเทศ ในขณะที่มาตรการในการสกัดกั้นการบั่นทอนในปัจจุบันยังไม่สามารถบังคับใช้ได้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะหามาตรการทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพมาบังคับใช้กับการบั่นทอน โดยมุ่งที่จะเสริมความบกพร่องที่มีอยู่ในกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้การบั่นทอนเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เพื่อที่จะนำมาตรการทางกฎหมายของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาบังคับใช้กับการบั่นทอน ดังต่อไปนี้

1) นำมาตรการลงโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ลงโทษกับผู้บั่นทอน เนื่องจากโทษในทางอาญาของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบ

ปราบปรามการฟอกเงินนั้นมีความรุนแรงกว่าโทษในทางอาญาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะส่งผลดีในการข่มขู่และยับยั้งผู้กระทำความผิดได้ดียิ่งขึ้น

2) ใช้มาตรการริบทรัพย์สินทางแพ่งควบคู่ไปกับมาตรการริบทรัพย์สินทางอาญา ที่มีอยู่เดิม กล่าวคือ มาตรการริบทรัพย์สินทางอาญานั้นมีข้อจำกัด คือการริบทรัพย์สินต้องมีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดให้ได้ และโจทก์ (พนักงานอัยการ) ต้องพิสูจน์ให้แน่ชัดและปราศจากข้อสงสัยว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ใช้หรือได้มาจากการกระทำความผิด ซึ่งในทางปฏิบัติหากนำมาตรการริบทรัพย์สินทางแพ่งซึ่งไม่มีข้อจำกัดดังกล่าวและยังมีประสิทธิภาพมากกว่ามาบังคับใช้ร่วมกับมาตรการริบทรัพย์สินทางอาญา ก็จะทำให้สามารถริบทรัพย์สินผู้กระทำความผิดได้ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

2. การกำหนดลักษณะของการปันหุ้นที่เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

การปันหุ้นนั้นมีหลายรูปแบบ ซึ่งต่างก็ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความมั่นคงของประเทศ

การกำหนดลักษณะของการปันหุ้น ซึ่งเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ต้องพิจารณารายละเอียดดังกล่าวอย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อที่จะบังคับใช้ได้มีประสิทธิภาพ

การปันหุ้น ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มีหลายลักษณะ ดังนี้

- การสร้างข่าวหรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ได้แก่ มาตรา 238 ซึ่งเป็นเรื่องของการบอกกล่าวข้อความเท็จ มาตรา 239 เรื่องของการแพร่ข่าว และมาตรา 240 ในเรื่องของการสร้างข่าวลือ
- การใช้ข้อมูลวงใน ตามมาตรา 241
- การสร้างราคาหลักทรัพย์ ตามมาตรา 243 และ
- รวมถึงมาตรา 244 ด้วย เนื่องจากลักษณะการกระทำในมาตรา 244 นี้ ให้ถือว่าเป็นการอำพรางเพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิด ตามมาตรา 243 (1) ด้วย

ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้ลักษณะการกระทำตามมาตราที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น เป็นลักษณะของการปันหุ้นที่เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ซึ่งยังต้องมีเงื่อนไขเพิ่มเติมอีกว่าลักษณะการปันหุ้นที่ต้องนำเอาพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาบังคับใช้ ได้แก่ ความผิดที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ เป็นการกระทำผิดข้ามชาติที่สำคัญหรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรมหรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน

สาเหตุที่ต้องกำหนดขอบเขตดังกล่าวเอาไว้เพื่อไม่ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายและสร้างความแตกตื่นให้กับนักลงทุน ซึ่งเป็นการคงบรรยากาศที่น่าลงทุนเอาไว้ นอกจากนี้ยังไม่เป็นการเพิ่มภาระให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่จำเป็นอีกด้วย

3. มาตรการเพิ่มเติมหากไม่กำหนดให้การปันหุ้นเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

การแก้ไขปัญหากการปันหุ้นโดยกำหนดให้การปันหุ้นเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น มีทั้งผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในส่วนของผู้ไม่เห็นด้วยได้ให้เหตุผลว่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์นั้น เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก การออกมาตรการหรือกฎระเบียบใด ๆ อาจมีผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ทำให้มีผลกระทบต่อภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ได้ ซึ่งมาตรการบางประการตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เช่น การริบทรัพย์สิน การรายงานธุรกรรมตามที่กฎหมายกำหนด การใช้วิธีสืบสวนพิเศษ ได้แก่ การดักฟังทางโทรศัพท์ การค้นโดยไม่มีหมายค้น การเข้าถึงบัญชีและเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นมาตรการที่ทำให้นักลงทุนตื่นตระหนกเกรงว่าตนเองอาจจะถูกริบทรัพย์สิน หรือหวาดระแวงเพราะเกรงว่าตนเองจะถูกดักฟังทางโทรศัพท์หรือข้อมูลทางธุรกิจที่ต้องปิดเป็นความลับของตนจะถูกตรวจสอบ และยังก่อภาระให้กับนักลงทุนในการรายงานธุรกรรม ทั้งยังทำให้ขาดความคล่องตัวทางธุรกิจอีกด้วย ซึ่งอาจทำให้นักลงทุนไม่นิยมที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของไทย และทำให้ตลาดหลักทรัพย์ซบเซา เกิดปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศได้

แต่ในปัจจุบัน มาตรการทางกฎหมายที่ใช้ป้องกันการปันหุ้น ก็ยังไม่สามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหาคือเป็นอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น หากไม่ประสงค์ที่จะนำเอามาตรการตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ร่วมกับมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่เดิม เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวแล้ว ก็ควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการตามกฎหมายเดิมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

3.1 การเพิ่มบทลงโทษการปั่นหุ้นในพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

จะเห็นว่าการปั่นหุ้นเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนและสร้างความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ จึงควรกำหนดโทษผู้กระทำความผิดให้สูงกว่านี้ โดยปัจจุบันบทลงโทษดังกล่าวเป็นบทลงโทษที่ต่ำกว่าการปล้นทรัพย์ธรรมดา ในขณะที่การกระทำความผิดดังกล่าวเปรียบเสมือนเป็นการปล้นทรัพย์ของประชาชนที่สร้างรายได้สูงกว่าการปล้นทรัพย์ธรรมดา

ซึ่งหากมีการเพิ่มบทลงโทษจะมีผลในการข่มขู่และยับยั้งมิให้บุคคลกล้าที่จะกระทำความผิด ซึ่งในปัจจุบันยังมีการปั่นหุ้นอยู่เป็นจำนวนมาก มีสาเหตุหนึ่งมาจากบทลงโทษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นเบาเกินไปจนไม่สามารถข่มขู่ยับยั้งให้ผู้กระทำผิดเกิดความเกรงกลัวได้

3.2 การผลักภาระการพิสูจน์ให้กับจำเลย

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อโจทก์กล่าวหาว่าจำเลยกระทำความผิด โจทก์มีภาระการพิสูจน์ความผิดของจำเลย ในคดีการปั่นหุ้นอันเป็นคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญ หาประโยชน์จากบุคคลอื่นโดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่สลับซับซ้อน ซึ่งการพิสูจน์ความผิดของจำเลยเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากผู้กระทำความผิดมักจะไม่มีพยานหลักฐานเอาไว้ ด้วยเหตุนี้จึงมีแนวคิดหนึ่งที่น่านำมาปรับปรุงกฎหมายในเรื่องดังกล่าวที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้ คือ แทนที่โจทก์ (พนักงานอัยการ) จะต้องพิสูจน์ความผิดของจำเลยอย่างปราศจากข้อสงสัย ก็อาจจะพิสูจน์แต่เพียงให้เข้าเงื่อนไขแห่งข้อสันนิษฐานนั้นแล้วผลักภาระการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ไปยังจำเลย หากจำเลยไม่สามารถสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่นได้ ศาลต้องฟังข้อเท็จจริงตามข้อสันนิษฐานของพนักงานอัยการ ซึ่งจะทำได้ นำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้

3.3 เปิดโอกาสให้ผู้เสียหายจากการปั่นหุ้นได้รับการเยียวยาความเสียหาย

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากอาชญากรรมทางเศรษฐกิจจะไม่กระทบคนทั่วไปโดยตรง ดังจะเห็นได้จากแนวร่วมของประชาชนในเรื่องดังกล่าวจึงไม่ค่อยมี เพราะเป็นเรื่องไกลตัว และไม่มีใครอยากยุ่งเกี่ยว แต่หากกฎหมายเปิดช่องให้เอกชนผู้เสียหายได้เข้ามามีส่วนร่วมกับการดำเนินคดีผู้กระทำความผิด โดยให้ผู้เสียหายมีโอกาสที่จะได้รับความเสียหายของตนกลับคืนมาน่าจะก่อให้เกิดแนวร่วมกับหน่วยงานของรัฐขึ้นเพื่อเอาผิดกับผู้กระทำความผิดได้

เจตนารมณ์หลักของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ คือ คัดกรองสภาพตลาดหลักทรัพย์โดยรวม มิได้มุ่งคุ้มครองนักลงทุนโดยตรง ดังจะเห็นได้จากกรณีค่าปรับที่ได้รับจากผู้กระทำความผิด มิได้กลับไปสู่ผู้เสียหายซึ่งได้รับความเสียหายจากการปั่นหุ้น ดังนั้นกฎหมายอาจเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายสามารถฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีการเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วน รวมทั้งสามารถเรียกค่าเสียหายจากกรรมการที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง ซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของบริษัท ซึ่งในกรณีดังกล่าว อาจเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายสามารถฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองสิทธิของตนและบุคคลอื่นอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอย่างเดียวกัน โดยบุคคลอื่นอาจไม่จำเป็นต้องฟ้องคดีเองและไม่จำเป็นต้องเข้ามาในคดี ซึ่งเป็นลักษณะการดำเนินคดีแบบกลุ่ม (Class Action)

3.4 การนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาใช้

ในปัจจุบันสำนักงาน ก.ล.ต. ก็ได้นำมาตรการดังกล่าวมาใช้บ้างแล้ว คือสำนักงาน ก.ล.ต. ได้ห้ามมิให้บุคคลที่เคยถูกเปรียบเทียบปรับในเรื่องที่ค่อนข้างร้ายแรง เช่น การปั่นหุ้น เข้ามาเป็นผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทหลักทรัพย์ หรือผู้บริหารของบริษัทที่ขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน โดยมีระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี แล้วแต่ความร้ายแรงของความผิด แต่ก็ยังให้โอกาสในการกลับตัว จึงได้กำหนดเวลาห้ามไว้ไม่เกิน 5 ปี

ซึ่งหากจะให้มาตรการดังกล่าวบรรลุผลสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องบังคับใช้มาตรการดังกล่าวกับผู้กระทำความผิดทุกคนอย่างเคร่งครัด

3.5 การนำเอาหลักบรรษัทภิบาลที่ดี (Good Corporate Governance) มาใช้ ซึ่งก็คือ การกำกับดูแลกิจการที่ดี ความมีวินัยและจรรยาบรรณของผู้ประกอบธุรกิจที่ต้องเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ และทันต่อเหตุการณ์ให้กับผู้ลงทุน ซึ่งจะมีผลสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ลงทุนและสร้างเสถียรภาพให้กับตลาดหลักทรัพย์ นอกจากนี้การนำเอาหลักบรรษัทภิบาลที่ดีมาใช้จะก่อให้เกิดความโปร่งใสและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการบริษัทในตลาดหลักทรัพย์

ซึ่งในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้มีการนำเอาหลักการดังกล่าวมาใช้แล้ว และก็ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังมีบริษัทในตลาดหลักทรัพย์บางบริษัทได้ฝ่าฝืนหลักดังกล่าว รวมถึงการที่บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ได้ทำการปั่นหุ้น ซึ่งปรากฏเป็นข่าวตามสื่อมวลชนได้นำเสนอ และได้ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบให้แก่ตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้น หากตลาดหลักทรัพย์ต้องการให้ปัญหาดังกล่าวหมดไป ตลาดหลักทรัพย์ต้องเข้มงวดให้บริษัทในตลาดหลัก

ทรัพย์ปฏิบัติตามหลักดังกล่าวอย่างเคร่งครัด และมีบทลงโทษบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ที่ฝ่าฝืนหลักดังกล่าวอย่างรุนแรงและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดความเกรงกลัวและไม่กล้าฝ่าฝืนหลักดังกล่าว

3.6 การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อปรับแนวความคิดในการพิจารณาข้อกฎหมาย การตีความ ตลอดจนพยานหลักฐานที่ใช้ในการดำเนินคดีให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยเห็นสมควรให้การดำเนินคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เป็นไปในรูปของการร่วมมือผู้เชี่ยวชาญของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ มาร่วมกันทำงานเป็นทีม ซึ่งเรียกว่า multi agency task force เพื่อทำหน้าที่ในการประสานงาน เร่งรัดและติดตามการดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายการเงินการคลัง รวมทั้งพิจารณาข้อเท็จจริง ตรวจสอบเอกสารหลักฐาน องค์ประกอบความผิด และหาแนวทางที่จะดำเนินการกับผู้กระทำความผิด

3.7 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลสถิติคดีเพื่อใช้เป็นแหล่งฐานข้อมูลกลางสำหรับคดีเศรษฐกิจหรือคดีพิเศษขึ้น โดยมีการเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

3.8 นำหลักความรับผิดโดยเด็ดขาด (Strict Liability) มาใช้ในการกำหนดความรับผิดของผู้แทนนิติบุคคล ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยควรนำมาใช้เป็นข้อสันนิษฐานเด็ดขาด

เนื่องจากการปันหุ้นบางลักษณะอาจมีผู้แทนนิติบุคคลรับทราบ รับรู้ หรือร่วมกระทำ ความผิดดังกล่าว ซึ่งผู้แทนนิติบุคคลดังกล่าวควรที่จะมีความผิด แต่ในการพิจารณาถึงความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาความรับผิดจากเจตนาของผู้กระทำ และโดยหลักของการกระทำโดยเจตนา นั้น โดยทั่วไปแล้วจะพิจารณาจากประมวลกฎหมายอาญามาตรา 59 ซึ่งตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ก็ได้กำหนดความรับผิดของผู้แทนนิติบุคคลจากการกระทำโดยเจตนา เช่นเดียวกัน การพิจารณาความรับผิดจากการกระทำโดยเจตนาเพียงด้านเดียวนั้น จะทำให้การกระทำที่ไม่มีเจตนา หรือประมาทเลินเล่อโดยมิได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพ (Prudential) แล้วเกิดความเสียหายขึ้นจะไม่ใช่ความผิดตามกฎหมาย ซึ่งเมื่อคำนึงถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าวแล้ว ความเสียหายได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนและเศรษฐกิจโดยรวม การกำหนดความรับผิดในทางอาญาเฉพาะที่เกิดขึ้นจากการกระทำโดยเจตนาเท่านั้น จึงไม่เพียงพอกับความเสียหายที่เกิดขึ้น

จึงควรนำหลักความรับผิดชอบโดยเด็ดขาดมาบัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว โดยในเบื้องต้นเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้แทนนิติบุคคลแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้แทนนิติบุคคลมีความผิดไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยเจตนา หรือประมาทเลินเล่อก็ตาม หลังจากนั้นก็ผลักรากการพิสูจน์ การนำสืบหักล้างให้แก่จำเลย เพราะถือว่าบุคคลที่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร หรือบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีความระมัดระวังอย่างผู้มีวิชาชีพ

ปัญหาการปันหุ้นและการฟอกเงินถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดปัญหาหนึ่งของประเทศ ซึ่งรัฐบาลสมควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งจากมาตรการต่าง ๆ ตามที่ผู้วิจัยได้เสนอแนะไป น่าจะเป็นอีกทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ